

ΤΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΩΝ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Ὑπὸ ΛΟΥΚ. Σ. ΛΟΥΚΑ Χημικοῦ
Γεν. Διευθυντοῦ Ὑπηρεσιῶν Α.Σ.Ο.

Α'. Ἡ Βιομηχανία Οἴνοπνεύματος ἐν Ἑλλάδι

Ἡ οὐσιαστικὴ ἐμφάνισις ἐν Ἑλλάδι Βιομηχανίας Παραγωγῆς Οἴνοπνεύματος συμπίπτει μὲ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1906 ἱδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἴνοπνευμάτων, ἥτις, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ χρησιμοποίησεως μηχανημάτων παραγωγῆς οἴνοπνεύματος συνεχοῦς λειτουργίας, ὡς καὶ τῆς ἐπιστημονικο—τεχνικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐργοστασίων τῆς, προήγαγε τὸν ἐν λόγῳ Κλάδον ἀπὸ τὴν βιοτεχνικὴν στάθμην, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὗρισκετο μέχρι τότε, εἰς πραγματικὴν Βιομηχανίαν.

Περὶ τὸν νῦν λεχθῆ ὅτι τὴν σύμπηξιν τῆς ἐν λόγῳ Βιομηχανικῆς Ἑταιρίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐξέλιξις καὶ ἄνοδος ὑπῆρξε ραγδαϊοτάτη, ὑπεγόρευσε ἡ ἀνάγκη τῆς, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἔκτονώσεως τῶν συσσωρευμένων τεραστίων πλεονασμάτων Κορινθιακῆς σταφίδος, διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν εἰς οἴνους δι' ἐξαγωγὴν καὶ εἰς οἴνοπνευμα.

Ἡ εὐεργετικὴ σημασία τῆς δημιουργηθείσης Ἐθνικῆς Βιομηχανίας οἴνοπνεύματος καὶ οἴνων, κατεδείχθη μετ' οὐ πολὺ, κατὰ τὴν περίοδον 1905—1910, ὅτε τὰ ὑψηλότερα πλεονάσματα σταφίδος ἠπειλοῦν μὲ οικονομικὴν καταστροφὴν τῆ Σταφιδοπαραγωγῆς. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκδηλωθείσης τότε ὀξυτάτης σταφιδικῆς κρίσεως καὶ πρὸς μετριάσιν τῶν ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεων, ἀπγορευθῆ διὰ Νόμου ἡ παραγωγὴ οἴνοπνεύματος ἐκ προϊόντων ἄλλων πλὴν τῶν ἐξ ἁμπέλου καὶ σταφίδαμπέλου τοιοῦτων.

Ἄλλὰ μήπως καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἀποτελεῖ ἡ οἴνοπνευματοποιήσις τὴν μοναδικὴν, σχεδόν, διέξοδον τῶν πλεονα-

σμάτων τῆς σταφίδος, σύκων, κεραιῶν καὶ οἴνων;

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν, συνεπῶς, τὰ ἔργοστάσια παραγωγῆς οἴνοπνεύματος δὲν εἶναι, εἰ μὴ τὰ ὄργανα ἢ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἀσκεῖται ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν προαναφερθέντων προϊόντων.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς κόστους παραγωγῆς τοῦ οἴνοπνεύματος ἐν Ἑλλάδι, τοῦτο ἄλλοτερον ὡς τριπλασίως, τούλάχιστον, ἀνερχόμενον τοῦ παραδεδεγμένου διεθνοῦς κόστους (ἄνευ τῆς ἀξίας τῆς πρώτης ὄλης).

Καὶ πράγματι, τὸ ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους κόστος παραγωγῆς τοῦ οἴνοπνεύματος—πλὴν ἀξίας πρώτης ὄλης—ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 5,24 τὸ χ)μον οἴνοπνεύματος καὶ μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ ἀναγνωριζομένου βιομηχανικοῦ κέρδους εἰς δραχ. 7,274 τὸ χ)μον, τυχάνει διπλασίως, σχεδόν, ἀνώτερον τῆς τιμῆς εἰς ἣν προσφέρεται σήμερον οἴνοπνευμα Ἐξωτερικοῦ, παραδοτέον C. & F. ἑλληνικὸν λιμένα. Ἐνῶ ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῆς ἐν λόγῳ τιμῆς οἴνοπνεύματος ἐξωτερικοῦ ἐξάγεται ὅτι τὸ κόστος παραγωγῆς—περιλαμβανομένου καὶ τοῦ βιομηχανικοῦ κέρδους, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 2 δραχμάς τὸ χ)μον ἀνύδρου.

Δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι τὸ κυριώτερον αἶτιον τοῦ ὑψηλοτάτου κόστους παραγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Οἴνοπνευματοποιίας εἶναι ἡ ὑποαπασχόλησις τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν λειτουργησῶν μονάδων, συνεπῶς καὶ τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τούτων ἐν σχέσει μὲ τὴν παρακτῆαν, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, ποσότητα οἴνοπνεύματος. Εἰς τὴν προφανῆ ὅτι ἡ διατήρησις ἐν λειτουργίᾳ τῶν ὑποαπασχολουμένων ἐργοστασίων ὑποβάλλεται ἀπὸ τοὺς ὑψηλοῦς